

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **D. K.**, zastoupen Mgr. Petrem Holešínským, advokátem se sídlem v Praze 3, Husinecká 808/5, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem v Praze 1, Karmelitská 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 19026/2011-23 ze dne 30. 6. 2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. j. 19026/2011-23 ze dne 30. 6. 2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Holešínského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, označeného jako „vyrozumění“, jímž žalovaný posoudil jeho žádost ze dne 20. 6. 2011 o přezkoumání výsledku společné části maturitní zkoušky, konkrétně výsledku didaktického testu Český jazyk a literatura - základní úroveň, podanou dle § 82 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“), ve znění účinném do 31. 12. 2011. Žalovaný dospěl k závěru, že žádost není důvodná, a výsledek didaktického textu potvrdil.

Žalobce vykonal ve dnech 2. 5 až 7. 6. 2011 státní maturitní zkoušku, v jejímž rámci absolvoval také písemnou část maturitní zkoušky z předmětu Český jazyk a literatura - základní úroveň formou didaktického testu. Dne 20. 6. 2011 byl žalobci oznámen výsledek maturitní zkoušky a dle protokolu o výsledcích společné části maturitní zkoušky žalobce v předmětu Český jazyk a literatura - základní uspěl s výsledkem „výborný“, přičemž v didaktickém testu dosáhl hodnocení 88,41 % a percentilu 91. Svou žádost o přezkoumání výsledku odůvodnil tím, že odborný posudek umístěný na stránkách www.eduin.cz konstatoval nezpůsobilost didaktického testu Český jazyk a literatura - základní úroveň obtížnosti pro použití ve společné části maturitní zkoušky kvůli hrubému porušení požadavků Katalogu požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky, vydaného ministerstvem. Dále žalobce uvedl, že dle § 82 odst. 4 školského zákona má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o výsledku zkoušky. Vzhledem k tomu, že znění maturitních testů bude dle informací získaných na stránkách ministerstva zveřejněno až po uplynutí lhůty k podání žádosti, a vzhledem k tomu, že autorizované znění testů není dostupné ani jiným způsobem umožňujícím dálkový přístup, požádal žalobce, aby mu bylo v dostatečné lhůtě před vydáním rozhodnutí zasláno na uvedenou e-mailovou adresu autorizované znění didaktických testů, které vykonal, aby se s nimi mohl podrobně seznámit a případně doplnit žádost o další důvody, neboť bez toho nemá možnost podat kvalifikovanou žádost.

Odůvodnění žalobou napadeného vyrozumění obsahuje tento text: „V souladu s § 82 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb. posuzuje MŠMT žádosti o přezkoumání výsledku dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu. Zpracování a centrální vyhodnocení výsledků didaktických testů a přepočítání výsledků dílčích zkoušek na hodnocení zkoušky z daného zkušebního předmětu zajišťuje Centrum pro zjišťování výsledků vzdělávání (CZVV). CZVV zpřístupnilo MŠMT podklady k posouzení předmětné žádosti, a to protokol o výsledcích společné části maturitní zkoušky žáka, protokol o průběhu zkoušky v učebně, záznamový arch vyplněný žadatelem a klíč správného řešení. MŠMT na základě posouzení těchto podkladů, kontroly zpracování dat a aplikace klíče správného řešení dospělo k závěru, že hodnocení bylo správné. V procesu tvorby zadání, zpracování dokumentů a výpočtu výsledků nebyly shledány žádné chyby. V návaznosti na vyhodnocení testů proběhla validace všech zadání vycházející z podrobné položkové analýzy a komisionálního přezkoumání zadání. Předmětný didaktický test byl shledán jako plně a bezvýhradně způsobilý.“

Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 15. 6. 2011 byla na internetových stránkách EDUin, o.p.s. uveřejněna odborná recenze předmětného didaktického testu, z níž mimo jiné vyplynulo, že obsahoval testové úlohy, u nichž bylo prokázáno, že obsahují více správných odpovědí, nebo že žádná z nabízených odpovědí nebyla správná, přitom podle zadání testu měla být u všech úloh právě jedna správná odpověď. Tento předpoklad vychází také z pravidla stanoveného Katalogem požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky platným od školního roku 2009/2010, základní úroveň obtížnosti - Český jazyk a literatura, schválená žalovaným dle § 78a školského zákona. Jelikož žádost o přezkoumání výsledku byl žalobce povinen podat do 5 dnů od oznámení výsledku zkoušky a neměl v této době k dispozici zadání didaktického testu, nebyl v žádosti ještě schopen identifikovat testové úlohy, u nichž se jím vyznačená správná odpověď neshodovala se správnou odpovědí dle Klíče (správných odpovědí), která však přesto mohla

být dle přesvědčení žalobkyně a dle citované odborné recenze správná. Proto musel žalobce podat obecně koncipovanou žádost s tím, že současně požádal o zpřístupnění materiálů týkajících se jeho osoby, jež měly význam pro rozhodnutí o výsledku maturitní zkoušky. Žalobci žádné materiály poskytnuty nebyly, namísto toho žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí z těchto důvodů:

1. Žalovaný porušil ustanovení § 82 odst. 4 školského zákona, když žalobci neposkytl podklady týkající se jeho osoby podstatné pro rozhodnutí o maturitní zkoušce. Znění testů přestalo být po předložení žákům u zkoušky dle § 45 odst. 3 vyhlášky č. 177/2009 Sb., veřejně nepřístupnou informací. Ministerstvo bylo přitom jedinou institucí, která zadáním didaktické zkoušky disponovala, tento postup pak znemožnil obranu proti nezákonnému vyhodnocení maturitní zkoušky.

2. Žalovaný nezdůvodnil dostatečným způsobem žalobou napadené rozhodnutí, jež je tedy nepřezkoumatelné.

3. Žalovaný porušil principy dobré správy, což vyplývá z předešlých dvou žalobních bodů, konkrétně zásady participace, zákonnosti transparentnosti, nestrannosti i povinnost dodržení formy rozhodnutí. Žalovaný porušil také zásadu rovnosti a předvídatelnosti veřejné správy, kdy v skutkově obdobném případě žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky vyhovělo.

4. Žalovaný porušil čl. 33 a 36 Listiny základních práv a svobod.

V další části žaloby pak žalobce obsáhle polemizoval s koncepcí jednotné státní maturity, zakotvené ve školském zákoně, jejíž kvalita dle jeho názoru nekoresponduje s významem této zkoušky pro studentův další život.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví, neboť jím nebyla závazně založena, změněna, zrušena ani závazně určena žákova práva či povinnosti; opačný závěr by vedl k absurdnímu podřazení hodnocení žáků pod režim správního rozhodování, načež by i běžné zkoušení žáků ve třídě bylo správním řízením a ústilo v rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Způsob formulace otázek maturitní zkoušky, jejich hodnocení a závěry případného přezkumu hodnocení jsou věci čistě pedagogickou a nejedná se o zásah veřejné správy do studentovy právní sféry. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce nemohl být napadeným rozhodnutím nikterak zkrácen na svých právech, neboť v didaktickém testu obdržel nejlepší možný výsledek „výborně“.

Pro případ, že by soud s právě vysloveným názorem nesouhlasil, žalovaný uvedl, že na řízení o žádosti nelze uplatnit zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, a vyrozumění tudíž nelze považovat za rozhodnutí vydané dle správního řádu. Žalovaný svým vyrozuměním nijak nezasáhl do žalobcových hmotněprávních oprávnění a povinností. Tento závěr potvrzuje dle názoru žalovaného rovněž judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek sp. zn. 7 As 55/2007. Žalovaný tudíž navrhl, aby soud žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Soud se musí v první řadě zabývat otázkou, zda žalobou napadené vyrozumění o posouzení žádosti o přezkoumání výsledku společné části maturitní zkoušky naplňuje všechny znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy zda je vůbec způsobilé přezkumu ve správním soudnictví.

Dle § 82 odst. 3 školského zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2011, každý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky s výjimkou dílčí zkoušky konané formou písemné práce a ústní formou, může písemně požádat ministerstvo do 5 dnů ode dne, kdy mu byl oznámen výsledek zkoušek nebo kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky, o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 10 dnů ode dne doručení žádosti.

Dle odstavce 4 téhož ustanovení každý má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o výsledku zkoušky.

Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. „[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“ Dle odstavce 2 téhož ustanovení „[ž]alobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“

Povahou předmětného vyrozumění se již zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu č. j. 6 As 68/2012 - 47 ze dne 19. 8. 2014, v němž dospěl k těmto závěrům:

- I. V řízení o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), je třeba podle § 180 odst. 1 správního řádu z roku 2004 aplikovat v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, správní řád. Proti rozhodnutí o této žádosti není opravný prostředek přípustný.
- II. Rozhodnutí („vyrozumění“) o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
- III. Soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona povinen přezkoumat toto rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a to i z hlediska věcné správnosti hodnocení testových otázek a úloh.

V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že „úkon stěžovatele, ačkoli je označen jako ‚vyrozumění‘, znaky individuálního správního aktu naplňuje (srov. např. Průcha, P.: Správní právo. Obecná část. 8. Doplněné a aktualizované vydání. Brno,

Doplňek, 2012, str. 278 a násl.). Je zde konkrétní individualizovaný adresát takového vrchnostenského aktu (žák, žadající o přezkoumání výsledku jeho maturitní zkoušky), tento úkon zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje jeho konkrétní práva, je vydán ve formalizovaném řízení upraveném právními předpisy (školský zákon, částečně správní řád) správním orgánem v mezích jeho zákonem stanovené pravomoci jako materializovaný akt obsahující stanovené náležitosti, komunikovaný adresátovi. V neposlední řadě je možné poukázat i na strukturu napadeného ‚vyrozumění‘, které stěžovatel sám opatřil náležitostmi obvyklými pro rozhodnutí, tj. záhlavím, výrokem, odůvodněním a poučením o nepřípustnosti rozkladu. V posuzované věci není pochyb o tom, že rozhodnutí o žádosti o přezkoumání maturitní zkoušky je úkonem, který je způsobilý soudního přezkumu v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. a v případě závěru o jeho nezákonnosti může být soudem zrušen (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc může být soudem vrácena stěžovateli k dalšímu řízení se závazným právním názorem správního soudu (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.).“

Vzhledem k uvedenému nezbývá než konstatovat, že napadené vyrozumění lze přezkoumat ve správním soudnictví jakožto rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

Dále se soud musí zabývat argumentací žalovaného, že tímto konkrétním vyrozuměním nemohlo být zasaženo do žalobcovy právní sféry, neboť z maturitního předmětu Český jazyk a literatura - základní, jehož byl předmětný didaktický test součástí, obdržel nejlepší možný výsledek „výborný“.

Z protokolu o výsledcích společné části maturitní zkoušky žáka (žalobce) se podává, že v předmětu Český jazyk a literatura - základní úroveň žalobce dosáhl výsledku „výborný“ s úspěšností 96.14 % a percentilovým umístěním 98; konkrétně v didaktickém testu dosáhl výsledku „úspěš“, úspěšnosti 88.41 % a percentilového umístění 91.

Výstupem společné části maturitní zkoušky tak je jednak výsledek, jednak hodnocení, jež dále sestává z úspěšnosti vyjádřené v procentech a percentilového umístění. Ačkoli tedy dosažený výsledek „výborný“ byl skutečně nejlepší možný, z hlediska dotčení žalobcovy právní sféry není bez významu ani konečné hodnocení, a to zejména v souvislosti s přijímacím řízením na vysokou školu. Jednotlivé vysoké školy se mohou rozhodnout přijmout určité množství studentů pouze na základě jejich výkonu podaného u maturitní zkoušky, případně jej mohou zohlednit jiným způsobem, např. udělením bonusového počtu bodů. V této souvislosti pak může být pro vysoké školy směřodátný nejen poměrně hrubý ukazatel slovního hodnocení výsledku (výborný – chvalitebný – dobrý – dostatečný – nedostatečný), ale i jemnější ukazatele jako úspěšnost žáka v procentech či percentilové umístění. Právě možné využití výsledků společné části maturitní zkoušky v přijímacím řízení na vysokou školu je ostatně jednou z teoretických výhod této maturitní zkoušky. Není tedy pravda, že se potvrzení výsledku didaktického testu žádným způsobem neprojeví v žalobcově právní sféře.

Žalobce v žádosti o přezkoumání nejprve uvedl, že odborný posudek umístěný na stránkách www.eduin.cz konstatoval nezpůsobilost didaktického testu pro použití ve společné části maturitní zkoušky kvůli hrubému porušení požadavků Katalogu požadavků

zkoušek společné části maturitní zkoušky. V návaznosti na to připomněl své právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, jež mají význam pro rozhodnutí ministerstva o výsledku zkoušky (§ 84 odst. 4 školského zákona), a požádal, aby mu žalovaný v dostatečné lhůtě před vydáním rozhodnutí zaslal autorizované znění všech didaktických testů, které vykonal, aby se s nimi mohl podrobně seznámit a případně doplnit svou žádost o další důvody. V souvislosti s tím žalobce podotkl, že autorizované znění testů není dostupné v žádné podobě umožňující autorizovaný přístup a nemá tudíž možnost podat kvalifikovanou žádost.

Výsledek maturitní zkoušky byl žalobci oznámen 20. 6. 2011. Od tohoto dne mu běžela pětidenní lhůta pro podání žádosti o přezkoumání výsledku zkoušky. Podmínkou pro podání kvalifikovaně odůvodněné žádosti přitom je, aby měl student k dispozici autorizované zadání vykonaného didaktického testu, neboť jen tak může spolehlivě porovnat své zvolené odpovědi s klíčem správných odpovědí a beze zbytku vyjádřit své konkrétní výhrady vůči zadání jednotlivých testových otázek či nabízeným odpovědím. Právo nahlédnout do všech materiálů, které mají význam pro rozhodnutí o výsledku maturitní zkoušky, ostatně školský zákon přiznává každému žadateli o přezkoumání jejích výsledku v § 82 odst. 4. Toto právo by však pozbylo svého smyslu, pokud by jej žadatel mohl využít až poté, co vymezí důvody pro přezkoumání výsledku zkoušky, resp. poté, co by bylo o jeho žádosti rozhodnuto.

Zadání didaktických testů bylo dle údajů na oficiálních internetových stránkách společné maturitní zkoušky zveřejněno dne 29. 6. 2011 (srov. www.novamaturita.cz/maturitni-didakticke-testy-jarniho-zkusebniho-obdobi-2011-1404035230.html). Pakliže žalobce v době podání žádosti o přezkoumání neměl k dispozici úplné zadání svého didaktického testu, nemohl ani vznést veškeré námitky proti tomuto zadání. Požadavek na jeho bezodkladné zaslání (za tímto účelem žalobce poskytl svoji e-mailovou adresu) či jiné zpřístupnění proto nelze i vzhledem k vzdálenosti žalobcova bydliště od sídla žalovaného hodnotit jako nepřiměřený. Povinností žalovaného tedy bylo následně umožnit žalobci seznámení s tímto zadáním, aby mohl svou žádost doplnit o další konkrétní výhrady, jak předeslal. Tím, že žalovaný tímto způsobem nepostupoval, žalobcovu žádost o zaslání zadání testů ignoroval (žádným způsobem se k ní nevyjádřil ani v napadeném rozhodnutí) a namísto toho vydal dne 30. 6. 2011 žalobou napadené rozhodnutí, fakticky mu znemožnil vznést proti výsledku maturitní zkoušky konkrétní výhrady, t. j. materiálně využít svého práva na přezkum výsledku maturitní zkoušky. Nejvyšší správní soud přitom přezkumné řízení dle § 82 školského zákona výslovně odlišil od přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu, na jehož zahájení není na rozdíl od prve uvedeného právní nárok; přezkoumání výsledku maturitní zkoušky je „*samostatné řízení, které má charakter jakéhosi quasi-opravného řízení*.“

Totožný závěr vyslovil zdejší soud již v rozsudku č. j. 10A 278/2011 - 79 ze dne 28. 8. 2012, potvrzeném rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 165/2012 - 22 ze dne 17. 1. 2013, v němž při posuzování v tomto ohledu shodně věci konstatoval, že „[ž]alovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil ani k žádosti žalobkyně o seznámení se s podklady pro rozhodnutí, čímž ji znemožnil v žádosti na přezkum vypracovat skutkově dostatečně podloženou obranu.“

Pokud žalobce namítá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nezohledňuje konkrétní námitky a okolnosti jednotlivého případu, jsou jeho výhrady důvodné, nicméně podoba argumentace žalovaného byla předurčena povahou argumentů obsažených v samotné žádosti o přezkoumání. Žalobce v ní toliko obecně namítl, že dle odborného posudku zveřejněného na internetové adrese www.eduin.cz byl didaktický test nezpůsobilý, aniž by však uvedl, v čem konkrétně tuto nezpůsobilost spatřuje. Za těchto okolností nelze žalovanému vytýkat, že jeho rozhodnutí neobsahuje podrobnější odůvodnění než kongeniálně obecné konstatování, že předmětný test byl po provedení validace všech zadání, vycházející z podrobné položkové analýzy a komisionálního přezkoumání, shledán jako plně a bezvýhradně způsobilý. Žalovanému však je třeba vytknout, že žalobci nezaslal – nebo jinak nezpřístupnil – vyžádané zadání testu, čímž mu znemožnil tyto konkrétní argumenty do žádosti o přezkoumání doplnit.

Žalovaný tak podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, a tato vada řízení mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Námitkami směřujícími vůči jednotlivým testovým otázkám se soud zabývat nemohl, neboť ty dosud nebyly předmětem posouzení ze strany žalovaného. Stejně tak se soud nemůže vyjádřit k obecně pojatým námitkám vůči konstrukci zákonné úpravy společné státní maturity – tvrzenému nedostatku nestrannosti žalovaného, délce lhůty pro podání žádosti o přezkoumání či nedostatku kontroly při přípravě testů –, neboť žalobce neuvedl, jakým konkrétním způsobem se měly tyto vady zákonné úpravy projevit v jeho právní sféře.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o žalobě, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, tak, že jsou tvořeny podle § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 odměnou za dva úkony právní služby uvedené v § 11 odst. 1 písm. a), d) [převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby] ve výši 2.100 Kč za každý tento úkon a podle § 13 odst. 3 související náhradou hotových výdajů za každý tento úkon ve výši 300 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je podle § 57 odst. 2 s. ř. s. součástí nákladů řízení rovněž náhrada za daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, vypočtená z nákladů zastoupení. Náhradu nákladů v celkové výši 7.808 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková